

منزه‌یت هیکل‌بی در اطفال

دکتر یدالله ظفری*

کریپتوکوکوس نئوفورمنس
کلی باسیل، پسودوموناس و اسپس‌های پنوتئوس
ادوارد سیلاتاردا
اسپس‌های باکتروید
لیستریامو فوسیتوژنوز
اسپس‌های لپتواسپر
ویروس‌ها و قارچها
انجام این تحقیق بمنظور جستجوی نوع موادر بیماری و
تبیین درصد مبتلایان بهر یک از باکتریهای بدست آمده‌می باشد که
وجود آن‌ها در صورت امکان باید بوسیله کشت ثابت نمود .
مواد و روش

از تعداد ۱۷ کودک بیمار مشکوک به منزه‌یت که در یکی از
بیمارستانهای تهران بستری شده بودند قبل از مصرف هر گونه آنتی-
بیوکتیک مایع نخاع بطور استریل جمع آوری و بلا فاصله با آزمایشگاه
آورده شد. این نمونه ها با سرعت ۲۵۰ دور در ثانیه سانتریفیوژ
گردیده از مایع بالای لوله جهت آزمایشات بیوشیمی و ازرسوب ته
لوله برای کارهای باکتریولوژی استفاده شد.

ازرسوب ته لوله ابتدا یک لام تهیه و باروش گرم رنگ آمیزی
و سپس بوسیله میکروسکپ برای وجود گلوبول سفید و باکتری آزمایش
گردید.

ازرسوب همین لوله روی دمای بیط خون دارو آگارشو کلاسی
کشت داده و در محضهای کمیزان CO_2 آن بدهدرصد بالاتر از حد
معمول رسانده شده بود قرارداده و سپس در حرارت ۳۷ درجه سانتی
گراد برای مدت ۱۸ تا ۲۴ ساعت نگهداری گردید. پس از این
مدت کشت هارا برای وجود باکتری بررسی نموده و در صورتیکه

مقدمه
یکی از راههای مطمئن و اصلی تشخیص منزه‌یت کشت مایع
نخاع است که بوسیله آن عامل مولبدیماری بدست آمده و شناخته
میشود.

برای این منظور نمونه برداری باید در شرایط استریول
انجام شده و برای کارهای مربوطه بسرعت با آزمایشگاه رسانده شود.
در منزه‌یت‌های هیکل‌بی معمولانه مایع نخاع کدروداری تبدیل
گلوبول سفید از نوع پلی مرفون کلاربوده و میزان گلوکز آن از
حد طبیعی پائین تر است. در منزه‌یت‌های ویروسی، قارچی، پرتو-
زوئری و یا منزه‌یت‌های که بوسیله میکو باکتریم تولید می‌شوند
معمولانه مایع نخاع صاف و تعداد گلوبولها پائین و میزان گلوکز طبیعی
است و یا از حد طبیعی خیلی پائین تر نمی‌باشد.

از آنجا که نمی‌توان بطور قطع و یقین بوسیله آزمایشات
شیمیایی و سیتولزی بوجود بیماری منزه‌یت‌های برداشده وجود عامل
بیماری را از راه باکتریولزی بوسیله تهیه لام مستقیم و کشت محرز
نمود.

بهمین دلیل تشخیص باکتریولزیکی مایع نخاع در بیماران
مشکوک به منزه‌یت بهر حال چشم مصاف و چه کدر باشد از ضروریات
اولیه بشماره می‌رود و باید حتماً انجام شود.

میکراؠر گانیسم‌های که عامل بیماری منزه‌یت بوده و در
مایع نخاع افراد مبتلا باین بیماری یافت می‌شوند عبارتند از:
هموفیلوس انفلوانزا، تیپ ب (در اطفال)

نیسی ریامنژیتیس
میکو باکتریم توپر کولوز
استافیلوکوکوس، استرپتوکوک و پنوموکوک

* گروه میکروب شناسی و ایمونولوژی عمومی دانشگاه تهران

جدول شماره ۲۵

نتیجه آزمایش حساسیت نسبت به باکتریهای کلی فرم بدست آمده از کشت مایع نخاع

نام باکتری	تعداد	نام باکتری	تعداد
آپی سیلین	۱۰	باکتریم	۲۵
سفالئین	۳۰	کلیستین	۱۰
داکسی سیکلین	۳۰	کلارامفنیکل	۳۰
جنتامايسین	۳۰	کنامايسین	۳۰
ثئومايسین	۳۰	نوو بیوسین	۳۰
استرپتو مايسین	۳۰	تراسیکلین	۱۰

میکرو سکپتی نیز در آنها باکتری دیده نشده است احتمالاً به منژیت ویروسی بوده و یا عامل دیگری باعث بیماری شده است. در این مورد نمی‌توان دقیقاً اظهار نظر نمود زیرا کار انجام شده صرفاً از نظر شناسائی باکتریهای مولد بیماری انجام داده شده و برای ویروس و یا عوامل دیگر در مرور دقیق نمونه‌ها هیچ‌گونه بررسی بعمل نیامده است.

بطور کلی بیشتر باکتریهای بدست آمده از نوع کلی فرم می‌باشد. در این مطالعه از باکتریهای گرم مثبت کوکسی بجز سه مورد باکتری پنوموکوک باکتری دیگری بدست نیامده [۶] و حال آنکه در مطالعات مشابه نشان داده شده است که استرپتوکوک‌ها می‌توانند تولید بیماری منژیت بنمایند [۷، ۸، ۹]. در یک مورد استثنایی نیز نشان داده شده است که باسیل مولد سیاه زخم عامل منژیت بوده است [۱۰].

در آزمایش حساسیت که برای باکتریهای بدست آمده با دوازده دیسک آنتی بیوتیک انجام داده شده است کلیه باکتریها فقط نسبت بدو آنتی بیوتیک کلارامفنیکل و جنتامايسین حساسیت نشان داده‌اند. بطوریکه در جدول شماره دو نشان داده شده است میزان حساسیت باکتریهای این گروه نسبت به پنج آنتی بیوتیک باکتریم، داکسی سیکلین، ثئومايسین، نوو بیوسین و استرپتو میوسین

رشدی دیده نمی‌شد برای مدت ۲۴ ساعت دیگر به مین تحوونگ‌اکهادری و در پایان این مدت مجدداً برای وجود باکتری از آنها بررسی بعمل آمده از کلیه هاییکه روی هر یک از دو محیط رشد نموده بود آزمایشات استاندارد برای تشخیص افتراقی بعمل آمد [۲، ۳، ۴، ۵].

نتیجه

از تعداد ۱۱۷ نمونه کشت مایع نخاع تعداد ۱۰۴ نمونه رشد ننموده و فقط تعداد ۱۳ نمونه داشته که نتیجه آن در جدول شماره یک نشان داده شده است.

جدول شماره ۱

نتیجه بدست آمده آزمایشات میکروسکپی و کشت از ۱۳ نمونه مایع نخاع

نتیجه آزمایش میکروسکپی	نتیجه کشت		
باکتری	گلبول سفید	باکتری	تعداد
+	+	باسیلهای کلی فرم	۷
+	+	دبپلوكوس پنومونیه	۳
+	+	نیسریا منژیتیس	۲
+	+	هموفیلوس انفلوانزا	۱

بطور کلی از تعداد ۱۳ نمونه مثبت که هر بوط به بیماران ببتلا به منژیت می‌باشد تعداد ۱۱ مورد (۶۲/۰۸۴) پس و تعداد ۲ مورد (۳۸/۰۱۵) دخترمی باشد که خود نشان دهنده اینستکه در گروه مطالعه شده منژیت بیشتر پسران در سنین طفولیت بیمار می‌باشند و حال آنکه دختران در سنین مشابه کمتر باین بیماری مبتلا می‌شوند. در همین مطالعه نشان داده شده که میتوان از بین چهار درصد بیماری منژیت در اطفال بوسیله باکتریهای گرم منفی از نوع باکتری کلی فرم بوده و حال آنکه در مطالعات مشابه نشان داده شده است که هموفیلوس در اطفال بیشتر از باکتریهای دیگر باعث این بیماری می‌شود [۱]. آزمایش حساسیت با آنتی بیوتیک برای کلیه باکتریهای به دست آمده انجام گردید که نتیجه آن برای بزرگتری گروه باکتریها یعنی باکتریهای کلی فرم در جدول شماره ۲ نشان داده شده است.

بحث

بطوریکه قبل اشاره شد ۱۳ بیمار بطور قطع مبتلا به منژیت بوده که باکتری مولد هر یک از آنها به دست آمده و شناخته شده است. از ۱۰۴ نمونه دیگر که رشد نکرده و دیگر آزمایشات

ارزش واقعی نخواهد داشت. بدون تردید درمورد درمان بیماری منزه بیت در صورتی که علاج بیماری تا حدود قابل ملاحظه‌ای وجود منزه بیت را می‌خرد نموده باشد باید درمان را بوسیله یک یادوآنتی بیوتیک قبل از نتیجه آزمایش شروع نمود. ولی به محض آنکه از راه آنتی بیوتیک نوع آنتی بیوتیک تعیین گردید باید ارزش آنرا بررسی نموده و در صورتیکه با آنتی بیوتیکی غیر از آنچه حساس نشان داده شده است درمان شروع گردیده باشد باید در آن تجدید نظر بعمل آمد و نوع آنتی بیوتیک تغییر داده شود.

یکنواخت است و نسبت به پنج آنتی بیوتیک آمپی سیلین، سفالتن، کلیستین، کنامایسین و تتراسیکلین میزان مقاومت تقریباً یکنواخت و بدون ارزش می‌باشد. گرچه حساسیت نشان داده شده در جدول فوق ارزش بعضی از آنتی بیوتیکها را جهت درمان منزه بیت‌های که بوسیله باکتریهای کلی قرم تولید شده‌اند نشان می‌دهد، معذلک باید در هر مورد که باکتری از مایع نخاع بدست می‌آید آزمایش حساسیت برای انتخاب نوع آنتی بیوتیک انجام شود. مدام که این آزمایش انجام نشده است درمان بوسیله آنتی بیوتیک

References

- 1— Baily , W.R, and Scott, E.G. Diagnostic Microbiology, PP. 75 – 77 London, 1970
- 2— Cowan, S.F., Steele, K.G. Manual for Identification of Medical Bacteria. London, 1966.
- 3— Carpenter, K.P., Lapage, S.P., Steel,K.G. in Identification Methods for Microbiologyst (edited by B.M.Gibles and F.A. Skinner) : London, 1966
- 4— Breed, R.S., Muny, E.-G.D., Smith, N.R. Beregy, Manual of Determinative Bacteriology Baltimore, 1957
- 5— Butter, M.N.W. de Moor, C.E. Antonie V. Leerewenhoek, 1967.
- 6— Rantz, L.A. ann. Inter Med., 16 : 716-726, 1942
- 7— Wilson, R.S.E. Davies, C.g., Burns-Cox, Speller, D.C.E. J. Clinical path., 24 : 883 , 1964
- 8— Eickhoff, T.C., Klein.g.G., Daly, A.K., Ingall, D. Finland,M.New Engl .J .Med., 271 : 1221-1228, 1964
- 9— Lazarus, g.M., Sellers, D.P.,Marine. W.M. New Engl. J. Med., 272 : 146- 177, 1965
- 10— Drake ,D.g., Blair, A.W. The Central african J. Med, 17 : 97-98- 1971